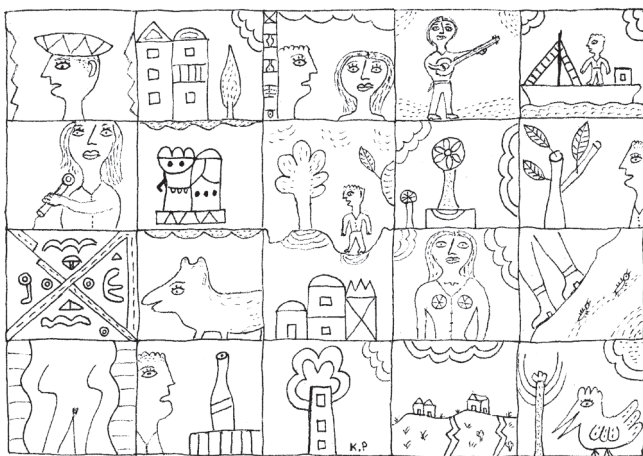

ΚΩΣΤΑΣ ΡΙΤΣΩΝΗΣ

151 ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ

ποιήματα των φίλων

151 ποιήματα

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Αγκαλιά – Διαγώνιος (1974)
β' έκδοση – Πανδώρα (1999)
- Ο ανάπηρος λαχειοπώλης – Διαγώνιος (1982)
- Τσίλιες, μικρά πεζά – τα τραμάκια (1991)
Ποιήματα των φίλων (2001)
- Φωτισμένο εργοστάσιο, Ποιήματα 1981-1996
Ποιήματα των φίλων (1996)
- Πουλιά και ψίχουλα, Ποιήματα 1969-2000
Ποιήματα των φίλων (2001)
- Η βραχνή φωνή, Ποιήματα 1969-2001
Ποιήματα των φίλων (2003)

διεύθυνση εκδότη:

Κώστας Ριτσώνης

Καραϊσκάκη 2, 145 62 Κηφισιά

τηλ. 210 80 824 80

διάθεση: Αλφειός

Χαριλάου Τρικούπη 22

τηλ. 210 36 230 92

Ποιήματα των φίλων

Βιβλίο 18

ISBN 978-960-88945-6-3

ΚΩΣΤΑΣ ΡΙΤΣΩΝΗΣ

151 ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ 2011

Ένα ποίημα πετιέται στα σκουπίδια
για μπάζωμα
στα θεμέλια
κάποιου καινούργιου
ποιήματος

Είμαστε διαλυμένοι
είμαστε σμπαραλιασμένοι

έχουμε γίνει σκόνη
φυσά ο αέρας
και μας σκορπίζει

Όταν πίνεις
αγαπάς τα ποιήματα
αγαπάς και τα τραγούδια

με συναντάς και θέλεις
να γίνω ταβερνιάρης σου

ύστερα μεθυσμένη
μου ζητάς τραγούδια

κι όλο γυρεύεις
να γίνω ποιητής σου

Κοιτάζω στο μπακάλικο
τις νόστιμες κονσέρβες

δίπλα σε γιαπωνέζικα σκουμπριά
που κολυμπούν στη σόγια
έχουν στιβάξει σαρδέλες απ' το Βόλο
που κολυμπούν στο λάδι

ψάρια ελληνικά
ψάρια εξωτικά
έχουν τον ίδιο καημό

ονειρεύονται τις θάλασσες
που κολυμπούσαν παλιά
πριν γίνουν μεζέδες

Οι χωριάτες πεθαίνοντας
αφήνουν τα χωράφια στα παιδιά τους
κληρονόμους της γης

Οι ποιητές
που γίνονται αθάνατοι
αφήνουν τα χαρτιά τους σε φιλόλογους
κληρονόμους των στίχων

Και κάποιοι άγνωστοι
παρατούν τετράδια και χειρόγραφα
σε βαλίτσες σε συρτάρια
πώς να τα πάρουν μαζί τους;

Αργότερα κάποιοι θα τα πετάξουν
να τα μαζέψει ο σκουπιδιάρης

Θα πάρω από το σπίτι μου
τα χειρόγραφα μου
για να γλυτώσουν απ' την τυραννία
της μάνας μου

γιατί όταν διαβάζει μέσα τους
ιστορίες για άλλες γυναίκες
με αποκαλεί αποτυχημένο
συγγραφέα και γιό

Βαριά κοιμούνται οι πεθαμένοι
και δεν καταλαβαίνουν
πώς σιγά σιγά
καταντούν σκελετοί

Πάνω στο τραπέζι του μπαρ
μόνο του ένα ποτήρι
Μέσα στο τασάκι
γόπες απ'τα ίδια χείλη

κάποιος κάθισε να πιεί κρασί
χωρίς παρέα

οι σκέψεις του
και η μοναξιά του
κάηκαν σε τρία τσιγάρα

Διαβάζοντας ένα βιβλίο
κάποιου πεθαμένου ποιητή
ανάμεσα στα μάτια μου και στη σελίδα
περιπλανιόταν η ψυχή του

έλεγε ο σοφός παππούς

Μην κάτσεις κάτω από γεφύρι
σε ξεροπόταμο
η κοίτη γρήγορα φουσκώνει
και κατεβάζει χείμαρρο

Όταν μπουμπουνίζει
μην καβαλήσεις γάιδαρο
κι ούτε να κάτσεις κάτω από δέντρο
γιατί κι αυτό τραβά τον κεραυνό

Προτίμησε να γίνεις μουσκίδι
και μετά ευτυχισμένος θα αντικρίσεις
το σουρνιό τσίτσο

Έκλεισε το μουσείο
έσβησαν τα φώτα

οι πίνακες σκοτεινιάζουν
χωρίς χρώματα

μόνο σκιές κυκλοφορούν
οι σκιές των πεθαμένων
ζωγράφων

Τελειώνοντας το ποίημα
μέτρησα τους λίγους στίχους
και τις λίγες λέξεις

δε γέμισε απόψε
το ποτήρι της μοναξιάς μου

πανηγύρια
Μόνο στην επαρχία
ανθίζουν τα τραγούδια
μαζί με τα λουλούδια

Ο ΕΡΩΤΑΣ

Σκοτώνει τις αρρώστιες
και τα μικρόβια
της μοναξιάς

με δυνατά μπράτσα
κάνει μασάζ στο κορμί
και το γεμίζει στοργή

εργοτάξιο

Τα υλικά νιώθουν ευτυχισμένα
καθώς μετασχηματίζονται σε έργα
Οι άνθρωποι κουράζονται και ιδρώνουν

κανείς δε ρώτησε το τοπίο

αυτό δε γουστάρει
να του αλλάζουν τη μορφή του

ΞΗΡΑΣΙΑ

Το ξερό δέντρο
περιμένει τη βροχή
για ν' ανθίσει
Κι εγώ περιμένω τον έρωτα
γιατί η μοναξιά
ξέρανε το κορμί μου

ΤΑ ΔΥΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ

Είναι επικίνδυνο το μονοπάτι
των ρουφιάνων ,
έλεγε ο Ηρακλής,
όμως το διάλεξε
γιατί φοβήθηκε
το μονοπάτι της μοναξιάς

ΝΤΑΜΑΡΙ

Στον πάτο του βρέθηκε αλάτι
απ' τον ιδρώτα των νταμαρτζήδων
που εξατμίστηκαν μέσα στη ζέστη

Πληρώνεις λίγα
για να παντρευτείς
και πολλά
για να χωρίσεις

Φτωχό σοκάκι
με το παλιό καλντερίμι
σε κουκούλωσε
η αστική άσφαλτος

Πάνω στη χειρολαβή του τρώει
το δάχτυλό σου
φορώντας σμαραγδένιο δαχτυλίδι
ακούμπησε στο δάχτυλό μου
που' χε βρώμικο νύχι

Δρόμος στενάχωρος παλιός
και έχει θέα
μόνο τον εαυτό του

όπως σε καθρέφτη
το ένα σπίτι
αντικρίζει απέναντί του
άλλο παρόμοιο σπίτι

Ξεκουδίστηκε η κιθάρα

καθόλου δε με νοιάζει
αν θα' χει σωστή υπόκρουση
το τραγούδι της μοναξιάς μου

Αυτά τα καράβια
στο λιμάνι
μοιάζουν με πεύκα
στο βουνό

άνεργα καράβια

τ' αγκυροβόλια σας
έχουν γεμίσει ρίζες

Δεν κολλούν τα συμπαράλια
των στίχων μου
σαν τους ανθρώπους που τσάκισαν
και μάζεψαν τα κομματάκια τους
σε βάζο

Άλλα καράβια
βούλιαξαν στα ταξίδια
κι άλλα γλύτωσαν
γυρνώντας στο λιμάνι

τα τσάκισαν στα διαλυτήρια
και τα λειώσαν μέσα στα καμίνια

αδέσποτοι σκύλοι

Λένε πως φταίει ο εχινόκοκκος
η λύσσα και οι δαγκωνιές
οι συμμορίες των αγριεμένων
που ξεσκίζουν τις σακούλες των σκουπιδιών
Γι' αυτό τους κυνηγά η Δημαρχία

Όσους τσάκωσαν τους βάλαν σε μια κλούβα
τους ρυμουλκούν προς το οικόπεδο
Θα τους ξεκάνουν με μια ένεση
σαν τους παλιούς φυλακισμένους

Παλιά ήμουν καράβι
κι όλο ταξίδευα

τώρα έγινα μουράγιο
πάνω μου δένουν τα καράβια

Κουράστηκε το δέντρο στο φυτώριο
μεγάλωσε απούλητο
και ράισε τη γλάστρα του

μοιάζει με πουλί
που δε χωρά μες στο κλουβί του

σε λίγο θα το βαρεθεί κι ο έμπορος
θα το πετάξει στη χωματερή

«Είμαι αλλεργική στο χώμα»
φώναζε η γριά
όταν την κλείναν στο τρελάδικο

Λάθος είχε καταλάβει
άλλο είδος θάψιμο
σε λίγο θα αντάμωνα

Το μαχόμενο τραγούδι
στα ξενυχτάδικα το βρίσκεις
Δίνει μάχη με την αϋπνία
τα κονομά απ' τους νταλγκάδες

Έσπασες το καρπούζι μου
κι έφαγες όλο το ψαχνό
Ρούφηξες το γλυκό ζουμί

όμως τα σπόρια του
σου κάτσαν στο λαιμό

Με τρομερές φωτογραφίες
μες στην οδό Σταδίου
μας δείχνεις τι βασανιστήρια
κάνουν στην Περσία
στους συντρόφους σου

σε κοιτάζουμε με απάθεια
Όμως το βράδυ στα Εξάρχεια
–στο ταβερνάκι που δουλεύεις μάγειρος–
μερακλώνουμε με τους μεζέδες σου

Σου τα αντιγράφω
και τα φτιάχνω ματσάκι

ένα μπουκέτο ποιήματα
απ' το περιβόλι μου
απ' το τετράδιο μου

Δεν είναι δικά του παιδιά
τα φοινικάκια
που φυτρώνουν απέναντι
μες στις νησίδες της Συγγρού

τα φύτεψε το υπουργείο
κι ομόρφυνε η λεωφόρος

Στα πεζοδρόμια και στην άσφαλτο
πέφτουν οι σπόροι
του γεροφοίνικα

χρόνια στριμωγμένος
σε στενό παρτέρι
ψηλώνει χωρίς απογόνους

στο ζωγράφο

Θες να ζωγραφίσεις γαίδαρο
κι όλο τριγυρνάς στις εξοχές

εδώ να σταθείς στις παράγκες
στο λόφο πάνω απ' το λιμάνι
εδώ που ακούγονται τραγούδια
από χωριά κι από νησιά
τα κουβάλησαν θρεμμένα και βαρβάτα

Ζωγράφισε αυτούς που ζουν στις τρώγλες
που αγωνίζονται να φτιάξουν ένα λαθραίο σπίτι
ζωγράφισε και τα γαϊδούρια τους

τις νύχτες τα φορτώνουν υλικά
για τα λαθραία χτισίματα

Για τα στηθάκια
δυο κοριτσιών που με προσπέρασαν
κατάφερα να γράψω ένα ποίημα
με τέσσερα καμαρωτά στιχάκια

Ξέχνα τα μεγάλα ποιήματα
το μικρό σου ταλέντο
αξίζει στα μικρά

λίγες λέξεις
μαζεμένες
σε τρεις τέσσερις στίχους

Ο ζητιάνος με το κασετόφωνο
μπήκε χαρούμενος μες στο βαγόνι

Παρίστανε τον αγαθό
«δώστε μου κάνα φραγκάκι»
έλεγε στους επιβάτες
κι έβαζε εύθυμα τραγούδια

κανείς δεν τον ενίσχυσε

γιατί μες στον ηλεκτρικό
γουστάρουν λυπημένους ζητιάνους
γουστάρουν λυπημένα τραγούδια

Τοίχοι χωρίς συνθήματα
τετράδια χωρίς ποιήματα

Με δεμένα πόδια
τα αρνιά
περιμένουν το Πάσχα

οι μερακλήδες
τα ψωνίζουν ζωντανά

(με τσιγκέλι και σκοινί
τα ζυγίζουν στην μπαλάντζα)

Μικρή ταλαιπωρία
πριν απ' το σφάξιμο

Κοίταζα τα χελιδόνια
που πέταγαν ψηλά
και η κουτσουλιά
μπήκε μες στο μάτι μου

Κλειστή η Ενοριακή Αγάπη
(το μικρό κτίριο
που έφτιαξαν με δωρεές
για τους φτωχούς)

κι απέναντι κρυώνει
η γριά ζητιάνα
διπλωμένη πάνω στα σκαλιά
της εκκλησίας

Ο κηπουρός σε ποτίζει
σε σκαλίζει
και χορταίνει με τους καρπούς σου

κι εγώ καμιά φορά
τρυπώνω στα κλαδιά σου
και η σκιά σου με δροσίζει

μηχανικός στη Δημορχία

Απ'το να χαράζω τάφους
μες στο νεκροταφείο
(εύκολα γίνεται η δουλειά
με πασσάλους και με ράμα)

καλύτερα να σημαδεύω λάκκους
πάνω στα πεζοδρόμια
Εκεί που θα φυτέψουμε
καινούργιες νεραντζιές

Με τετράστιχα μουρμουρίζω
το ναυάγιο της αγάπης μας
Ήταν μικρό το ταξίδι
κι απότομο το βούλιαγμα

Μάσαγαν και φιλιόντουσαν
καθισμένοι στο παγκάκι

όμως σκίστηκε η σακούλα
και τα στραγάλια
σκόρπισαν στο χώμα

Το πρωί θα τα φάνε τα πουλιά
που τώρα κοιμούνται ανύποπτα
μες στις κρυψώνες των δέντρων

Άλλο σαμάρι
άλλο σέλα

άλλο να είσαι άλογο
κι άλλο γαϊδούρι

«Εσύ φτιάχνεις τις τουλούμπες
και τις γεμίζεις γλύκα;»

ρώτησα την υπάλληλο
του ζαχαροπλαστείου

«Όχι,
μονάχα τις σερβίρω»

όμως η ομορφιά της
κολύμπαγε μες στο σιρόπι

Γκρέμισαν το στενάκι
κι άνοιξαν δρόμο

Χάλασαν την ομορφιά
για να περνούν τα τζιπ

« Βάζω ημερομηνίες
δίπλα στα ποιήματά μου »
έλεγε ο ποιητής
κι έχω γράψει χιλιάδες

Μαζί τους κάνει παρέα
κι όλο διαβάζει
το ημερολόγιο της μοναξιάς του

Μες στο κρύο ο κουλουρτζής
πουλά κουλούρια
απέναντι απ' το μεγάλο φούρνο

ζεστασιά και φώτα στη βιτρίνα

μικρή σκιά στη γωνία
ο φτωχός κουλουρτζής

Όλη τη μέρα στο δωμάτιο
κάθομαι και ταξινομώ
τα παλιά μου ποιήματα

διαβάζω παλιά τεφτέρια
συντρίβομαι στις παλιές σελίδες

Όμως έρχεται το μικρό
και με τραβά από το δάχτυλο
για το μπαλκόνι

το χέρι του μου δείχνει
τα καινούργια μου ποιήματα

Γεμάτες ψάρια
γύρισαν οι βάρκες

τα μεγάλα τα παίρνουν οι ταβέρνες
με τα μικρά χορταίνουν οι ψαράδες

ρίχνουν και στην πεινασμένη γάτα
κάτι ασήμαντα
που δεν καταδέχονται
να τα βάλουν στο τηγάκι τους

Χρειάστηκε να πιώ πολύ κρασί
για να τελειώσει αυτό το ποίημα

Παραπονιέται το τετράδιο
γιατί οι στίχοι μου τραυλίζουν

και πάνω στο χαρτί
τρεκλίζουν

Χορεύουν μεθυσμένοι
έξω από τις γραμμές

Απότομα πιάσαν βροχές
και οι αρθρώσεις μου γέμισαν πόνους

Όμως στις ατζέντες μου
φύτρωσαν καινούργιοι στίχοι

Το ούζο
το παλιό κρασί
και το ουϊσκι
τον βοήθησαν να τελειώσει
ένα παλιό του ποίημα

μπουκάλια και κούπες
κρυστάλλινα ποτήρια
βοήθησαν τον ποιητή
να ολοκληρώσει λίγους στίχους

όλα μαζί του σέρβιραν
την έμπνευση
και μεράκλωσαν
τη βαριεστημένη μούσα

Τώρα καινούργιοι στίχοι
μου κάνουν συντροφιά
μέσα στο τραίνο

και δεν προσέχω πια
τα όμορφα κορίτσια
που κάθονται στο πλάι μου

Στα σκαλιά της μεγάλης βίλας
παίζει το κασετόφωνο του εργάτη
Αυτός χαρούμενος μέσα στον κήπο
βάφει τα σκουριασμένα κάγκελα
και τραγουδάει ρεμπέτικα

όμως πόση μελαγχολία μες στα δωμάτια
πόση ερημιά και υγρασία

100 χιλιάδες αμοιβή
για τη μονάκριβή μας γάτα

φοράει κολιέ και κουδουνάκι
γράφει η αγγελία

Πώς να πιάσεις τέτοια γάτα
που αποφάσισε να γίνει αλανιάρρα
Τρέχει και νιαουρίζει
ανεξάρτητη κι ελεύθερη
συνέχεια κουδουνίζει

Αμόλησε την κουτσουλιά
το περιστέρι
μέσα στο μαγικό καπέλο
του ταχυδακτυλουργού

Γκρέμισαν το σπιτάκι
κι έμεινε μόνο το κοτέτσι

τώρα οι κόττες
βόσκουν χαρούμενες
μες στα σκουπίδια
και στα παλιά θεμέλια

Είπε η μοναξιά
«είναι δικό μου φταίξιμο
που γέμισαν με σκύλους
τα μικρά διαμερίσματα»

και με κουράδες
τα πεζοδρόμια
και τα παρτέρια των κήπων

Σίγουρος για την ομορφιά του
στεκόταν ο εργάτης
φορώντας κοντό παντελονάκι
γυμνός χωρίς πουκάμισο

Χάζευε τις μπουλντόζες
που κατεδάφιζαν το αρχοντόσπιτο

Αριστοκρατική γειτονιά

κυρίες περνούσαν
με τα κινητά στο χέρι

τον βλέπαν κι έχαναν τα λόγια τους
και σταματούσαν την κουβέντα

Κάποιοι ποιητές νομίζουν
πως είναι ένδοξα βιολιά
του Στραντιβάριους

κάποιοι άλλοι ελπίζουν
να γίνουν μπαγλαμαδάκια
σε μια φτωχή
ρεμπέτικη ταβέρνα

Μόλις εγκαταλείπεις την εξοχή
σε καλωσορίζουν οι στίχοι

Σε παρηγορούν
γιατί επιστρέφεις στην πόλη

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΣ

Μακάριο λένε τον παπά
Μακάριο και το νεκροθάφτη

πλούσια η κηδεία
πλούσιος κι ο μακαρίτης

Όλοι τα έχουν κοινομήσει
κι είναι ευχαριστημένοι

και οι συγγενείς
χαμογελούν κρυφά
με μακαριότητα

γιατί ματσώθηκαν
και τα λεφτά του γέρου
πιάσαν τόπο

Τα ποιήματα καμιά φορά ψηλώνουν
και γίνονται σα δέντρα

κι άλλοτε μένουν χαμηλά
σαν ταπεινά χορτάρια

Έχει πάρκινσον ο λούστρος
και με δυσκολία ανοίγει
το κουτί με το βερνίκι

ο πελάτης περιμένει

τρέμουν τα χέρια
τρέμουν οι βούρτσες
τρέμουν και τα βάσανά του
πάνω στα παπούτσια

Φτωχική συλλογή
περιφρονημένη
χωρίς εκδότη και βιτρίνες
χωρίς ISBN
στο οπισθόφυλλο

ποιήματα σα σπυργίτια
στο καλάθι του παλιατζή
περιμένουν κάποιον
να τους χαρίσει χάδι
να τους ρίξει ψίχουλο

Άπλωσε το χέρι
στο νεαρό μετανάστη
που παίζει το ακορντεόν
μέσα στο τραίνο

δε χρειάζεται να έχεις κι εσύ
παρόμοια παιδικά τραύματα
γκρεμισμένα νιάτα
μια ζωή γεμάτη διαψεύσεις

Εύκολα μπορεί να σε λυγίσει
η μουσική του

μαλακώνει και τους πιο σκληρούς
και τους πιο ευτυχημένους

Λυγίζεται το πράσινο σκουλήκι
πάνω στα βότσαλα της παραλίας·
εκεί το φύσηξε ο αέρας

θέλει να γυρίσει γρήγορα
στ' αρμυρίκια
πριν φτάσουν οι ψαράδες
και το βάλουν για δόλωμα

Αυτό το ποίημα
θέλει να γίνει τοπίο

Θέλει να γίνει ζωγραφιά
μέσα στο μπλοκ του ποιητή

που αγωνίζεται
να γίνει ζωγράφος

Πόδια ανάλαφρα, γερά
χρειάζονται μες στην Αθήνα
και τα δικά μου είναι κουρασμένα

χρειάζονται σύγχρονα παπούτσια
για να οργώσεις τους μεγάλους δρόμους
γόνατα δυνατά
για να σκαρφαλώσεις στις μεγάλες σκάλες

Οι παλιές μου αρθρώσεις
είναι φθαρμένες
οι παλιές μου σόλες
σκίζονται
τα παλιά μου πόδια λυγίζουν
μπρος στις ανηφόρες
που με περιμένουν χωρίς έλεος
μέσα σε μια πολιτεία
που θέλει να μ' εξαφανίσει

Βιάζονται τα ποιήματα
να κάτσουν πάνω στο χαρτί

τόσο καιρό
καλά περνούσαν μες στο πνεύμα μου

τώρα θέλουν να δουν το αποτέλεσμα
θέλουν να μάθουν αν αξίζουν

Ξοφλημένη ντομάτα
δεν κάνεις για σαλάτα
τώρα μόνο στη σάλτσα
δείχνεις τη νοστιμιά σου

Για να μην παρεξηγηθώ
προτίμησα να την χαϊδέψω
στις μασχάλες
αντί ν' απλώσω την παλάμη μου
στο στήθος

τρυφερή γωνιά

πάνω στο απαλό δέρμα
πρόσφατα ξυρισμένο
άρχισε να φυτρώνει πάλι το δασάκι
που μέσα του κελαηδούν
τα πουλιά του ιδρωμένου
έρωτα

Βαριά πεινά
γεμάτη μουσική μελαγχολία

σβέλτες διπλοπενιές
χαρούμενες
γεμάτες γλύκα

Την ώρα που περπατούσε
τα παπούτσια του πήραν
το χρώμα της λάσπης

Δεν ξεχώριζες μοντέλο
ούτε μάρκα

Λασπωμένο χωράφι
λασπωμένος άνθρωπος
λασπωμένα παπούτσια

τουρίστας στο Σούνιο

Έκανε κι αυτός την εξυπνάδα του
χαράζοντας το θρυλικό του όνομα
πάνω στην κολώνα
του ρημαγμένου ναού

Χοντρή ζημιά στα μάρμαρα
ο Έλγιν
μικρή ζημιά
ο Λόρδος Βύρων

πολυκατοικία
Τέλειωσαν την απολύμανση
και κόλλησαν στον τοίχο

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ εντομοκτονίας ποντικοκτονίας
--

Τώρα όλα είναι καθαρά
μέσα στα διαμερίσματα
μεγάλωσε η μοναξιά

Άρχισε η βροχή
κι αμέσως σκόρπισε
το πανηγύρι

βρεγμένα κλαρίνα
βρεγμένοι χορευτές
βρεγμένα τραγούδια

καλοκαιρινή ταβέρνα

Τι ομορφιά
να τρως τζατζίκι
και ν' ακούς
τζιτζίκι

περιβόλι

Ριγμένα λεμόνια
κάτω απ' τις λεμονιές

ανάμεσα τους παρατημένα
κίτρινα μπαλάκια του τένις

(παίζαν τα παιδιά ρακέτα
και τα ξέχασαν)

Οι καρποί σαπίζουν
τα παιχνίδια ξεφουσκώνουν

Φωλιάζουν οι αναμνήσεις
μες στο παλιό σαράβαλο
(Σκουριάζει παρατημένο
δίπλα στο πεζοδρόμιο
μπρός στην εξώπορτα του μακαρίτη)

Η χήρα δεν το πούλησε
ήθελε να τον θυμάται
αυτόν και τα ταξίδια του

Μικρό λεμόνι
σαν ελιά

μικρό βυζί
σα λεμόνι

Αναστατώνεις τους άντρες
με την ομορφιά σου
με τα κουνήματα
και τη γυμνή σου μέση

κρυφά φουντωμένος
είμαι κι εγώ μαζί σου
κι ας παριστάνω τον αδιάφορο

φιλάρεσκη γιατί νευριάζεις;
Κι εγώ σε γουστάρω
κρυμμένος μες στη μοναξιά μου

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΥΡΟΠΙΤΩΝ

Μικρό ταπεινό μαγαζί
με φτωχική βιτρίνα

Όμως για μένα είσαι
μεγάλο:

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ
ΝΟΣΤΙΜΙΑΣ

Άτσαλα τα τραβούν στην Ευελπίδων
τέτοια όμορφα κορίτσια

τις σέρνουν δυο δυο
τις πάνε για το δικαστή

Σφιχτά βραχιόλια
άσπλαχνα

Ήρθαν απ' τη Ρωσία
για να χορτάσουν τους χαρμάνηδες

όμως τώρα έχουν ερημώσει
μπαρ καφετέριες
και ξενοδοχεία

εξοχή

Μεγάλη φωτισμένη επιγραφή
λάμπει μες στο σκοτάδι
γράφει :

METANOEITE

‘Ο Άγιος με επιμονή το γύρευε
κι αυτοί στήσαν τα γράμματα
πάνω απ’ την πορτούλα
με χρώμα νέον θαλασσί

Ασκήμυνε το όμορφο ξωκκλήσι

Νυχτωμένοι γυρίζουμε στην ερημιά
το δρόμο μάς τον δείχνουν
τα λόγια του Άη Γιάννη

δωδεκάστιχο για μελιτζάνες
Μελιτζάνες και πατάτες
όλες τηγανιτές
σερβίρουν κάθε βράδυ στην ταβέρνα

Στη μακρινή Χιλή για τις πατάτες
ολόκληρη ωδή έγραψε ο Νερούντα
(όλο τις μάσαγε και τις γλεντούσε)

...όμως απόψε σώθηκαν νωρίς
και το τηγάκι βγάζει μόνο μελιτζάνες
καίγοντας λάδι από βουνό ελληνικό

Τις παραγγέλω και τις αλατίζω
γεμάτες νοστιμιά τις δοκιμάζω
Γράφω και δωδεκάστιχο για χάρη τους

Μου φαίνονται λίγες
οι λέξεις
σ' αυτό το ποιηματάκι

μαζί με τα άρθρα
μονάχα 24

και τι να πουν
οι Γιαπωνέζοι
που γράφουν χαϊκού;

Η βροχή
είναι ο εχθρός του βρεγμένου
και φίλος του πλανόδιου
που πουλά ομπρέλες στη γωνία

Μια νταμιτζάνα τσίπουρο
μου 'φερες απ' το χωριό

το λαρύγγι μου
πήρε φωτιά

κι έτσι βρήκα το θάρρος
να σ' αγκαλιάσω
πάνω στο ντιβάνι

ΚΡΑΣΙ ΜΑΡΟΚΟΥ

Κρασί απ' το Μαρόκο
διάβασε ο μπεκρής
στο ράφι του σουπερμάρκετ
κι άρχισε να γκρινιάζει:

«όλο μας κουβαλούν
εξωτικά κρασιά
“δε φτάνει το ουίσκι
η βότκα και το τζιν”
και καταδιώκουν τα δικά μας

δεν τα δοξάζουν
στις λαμπερές βιτρίνες»

Είχε ξεχάσει τα γυαλιά του
και όπως ήταν σουρωμένος
τα μεθυσμένα μάτια του
διάβαζαν λάθος την ταμπέλα

Όμως ήταν γνήσια ρετσίνα
ελληνικό ΜΑΡΚΟ
απ' το Μαρκόπουλο

που νταμιτζάνες έπινε στα νιάτα του
όταν γλεντούσε στις ταβέρνες στα Μεσόγεια

Στον ίδιο πάγκο
της λαϊκής
και πεπόνια
και λεμόνια

θυμήθηκα τα στήθια σου

μικρά σα λεμόνια
αλλά γλυκά
σαν πεπόνια

Η ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ
ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

με καινούργια στοιχεία
ο μύθος καταρρέει

γράφουν στο εξώφυλλο
του γυαλιστερού βιβλίου

(εκείνοι κάναν έρωτα
και τώρα κάνουν έρευνες)

Γούσταρες το τυρί
όμως δεν πρόσεχες
Μάσαγες όλο πείνα

Πιάστηκες στη φάκα
και τώρα θα σε κάψουν

Σε βρέχουν με οινόπνευμα
ανάβουν και το σπέρτο

εκκλησιάκι προκάτ

Καινούργιο το κουβάλησαν
πάνω σε μια νταλίκα
Εύκολα το στήσαν
μέσα στην ερημιά

το τάμα εκπληρώθηκε

κι ας είσαι από πέτρα
λυόμενο εκκλησιάκι
όσο παλιώνεις μέσα στο τοπίο
τόσο γεμίζεις ομορφιά

Στο κουρεμένο τρίγωνό σου
είχες χοντρό σκληρό μαλλί
όμως τώρα το ξύρισες
και το κατάντησες
ψιλό μουστακάκι

Μου λες πως φταίει η μόδα
το καλοκαιρινό μπικίνι
που φοράς στα κολύμπια σου

Μαράθηκε ολόκληρο δάσος
γι' αυτό συνέχεια διαμαρτύρομαι
σαν οικολόγος
κι όλο φωνάζω :

« αφήστε ήσυχη τη βλάστηση
αφήστε ήσυχο τον έρωτα

θέλει να κρύβεται
σε σκοτεινές κρυψώνες »

ταμπέλες στον Κορινθιακό

ΤΣΙΠΟΥΡΕΣ ΠΕΛΑΓΙΣΙΕΣ ?

λένε ότι σερβίρουν
(μαζί με τσιπουράκι)
στην παραλιακή ταβέρνα

και ιχθυοτροφείου
ζυγίζουν απέναντι
στο γραφικό ψαράδικο

ΠΑΡΑΓΑΔΙ

Όμως για όσους δεν έχουν να πληρώσουν
το σουπερμάρκετ
πουλά κονσέρβες
έχει κατεψυγμένα

Μια κούπα
φώναξε ο μπεκρής
μπαίνοντας μέσα στην ταβέρνα

μετά ζαλίστηκε
μουρμούρισε
φέρε κι ένα μπουτσόνι

Και φεύγοντας
ψιθύρισε
μια ντραμουτζάνα
για το σπίτι

Αφανιστήκαν τα καμένα ξύλα

τα μάζεψα χλωρά
και μέσα στη φωτιά τα έριξα
μαζί με τα δαδιά

κι έτσι έγιναν στάχτη

η υγρασία
δεν τα γλύτωσε

Οι τσιγγάνοι παίζουν κλαρίνο
στο πανηγύρι του χωριού
και οι τσιγγάνες
μπαίνουν κρυφά στα σπίτια
και κλέβουν τα χρυσαφικά

Κι αυτή την Καθαρή Δευτέρα
λέει η παλιά καλούμπα
με βρήκαν πιο αδύνατη

Όμως πολλές φορές
μέσα στο χρόνο
κόβαν λιγάκι σπάγκο

(τύλιγαν κάποιο δέμα
σφίγγαν γερά τον κόμπο)

Γι' αυτό αδυνατίζω
συνέχεια λιγοστεύω

γι' αυτό κι οι αετοί μου
δε φτάνουν πια
μέχρι τα σύννεφα

Εδώ τελειώνει η Φυλής

όμως κακόφημα σπίτια
έχει και στους παρακάτω δρόμους

Ιδρωμένος έρωτας
γεμάτος με την υγρασία
των φιλιών
και του κορμιού σου

μουσκεμένος έρωτας
με τους θερμούς χυμούς
που όλο μου φέρνεις

Πόσοι έχουν ναυαγήσει
μέσα στα ζηλιάρικα
μάτια σου;

Άραγες πνίγηκαν όλοι
ή κάποιοι γλύτωσαν
κολυμπώντας στ' άγρια κύματα
μέχρι το ξερονήσι;

Συμφεροντολόγες
σερβιτόρες του έρωτα
πλουτίσατε
απ' τα πολλά κορόιδα

Είναι καθαρή
η «παστρικιά» κοπέλα
γιατί έτσι βγάζει το ψωμί της

ενώ το ηθικό κορίτσι
(όλη μέρα στο γραφείο)
δεν πλένεται ποτέ
ούτε ξυρίζεται

καμιά φορά αρωματίζεται
όταν πηγαίνει ραντεβού

Μόνο για λίγο χρόνο
ερχόσουν και με άναβες
γλυκειά ανάφτρα

κι όταν έφυγες
με άφησες να καίγομαι
μέχρι να σβήσω

Τώρα στο σκοτάδι του κορμιού μου
περιμένω το γυρισμό σου

ζωγράφος και ποιητής
Όλη τη μέρα ζωγράφιζε
τους μεγάλους του πίνακες

και το βράδυ ξεκουραζόταν
με μικρά χαϊκού

ΣΤΑ ΑΝΑΜΜΕΝΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

βάφτισαν το σουβλατζήδικο

και τα νόστιμα σουβλάκια
σιγολειώνουν
πάνω στη θράκα

όση ώρα εγώ ξεροψήνομαι
να σε περιμένω με υπομονή
έξω από το μερακλήδικο στέκι

Πόσο εύκολα
λέω τα τραγούδια μου
το πρωί

λες και είμαι πουλί

HOTEL ÉTOILE

Στα κρεβάτια του
πριν από 40 χρόνια
καιγόμουν ολόκληρος
μαζί με το κορμί της

όμως απόψε
πήρε φωτιά στ' αλήθεια
το παλιό ξενοδοχείο

ΦΩΤΙΑ στο Étoile
καίγεται η 3ης Σεπτεμβρίου

έρχονται πυροσβέστες
να σώσουν το ερωτικό μνημείο

Τρέχουν και ξεφαντώνουν
στο μακρινό Βουκουρέστι

γεμάτα τα αεροπλάνα
με Έλληνες χαρμάνηδες
που λαχταρούν φτηνές Ρουμάνες

Γιατί να ταξιδεύουν
και να πληρώνουν ναύλα

τι θα απογίνουν τα κορίτσια
της οδού Βουκουρεστίου;

Δίπλα στο ογκολογικό
νοσοκομείο
κρέμασε την ταμπέλα του
ο νεκροθάφτης

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΔΑΦΕΡΕΡΑΣ

Έχει πολλή δουλειά
συνέχεια φέρε δώσε
με το θάνατο

Ψηλά στον τοίχο
κατούρησε ο άνθρωπος
και στο θεμέλιο χαμηλά
κατούρησε ο σκύλος

ΦΑΝΟΠΟΪΑ ΒΑΦΕΣ

Κωστής Παλαμάς

Καλά τα καταφέρει ο μάστορας
με το παλιό ένδοξο όνομα
μπαλώνει και γυαλίζει
τα κουρσάκια

μετά τις εργασίες
σαν ένδοξα ποιήματα
γερά και αστραφτερά
κυκλοφορούν στους δρόμους

Στην 3ης Σεπτεμβρίου
ξάπλωσε το προζόνι
πάνω στις τσιμεντόπλακες
(συνέχεια σπαρταρά
γιατί δε βρήκε δόση)

στη Βερανζέρου στο Hotel Σαβόγια
το λαϊκό κορίτσι
ανάσκελα ριγμένο στο κρεβάτι
κάνει τα κέφια
του χουβαρντά πελάτη

απόψε πέφτουν κορμιά
στα περίξ της Ομόνοιας

Άσπρα σπίτια αραγμένα
σαν καράβια
μέσα στην πρασινάδα

κοντά τους σαν ψαράκι
τριγυρνά η μοναξιά μου

Μέσα στα χρώματα της εξοχής
που έγινε πράσινη θάλασσα
προσπαθεί να βρει παρηγοριά

Δεν ψώνισαν τ' αγγούρια
για να φτιάξουν το τζατζίκι

και πήγαν χαμένα
τόσα γιαούρτια
τόσα σκόρδα

Δυο ορχήστρες
σ' αυτό το πανηγύρι

είναι τα πάλκα τους κοντά
Η μια έχει μπουζούκια
η άλλη με κλαρίνα

Θα παίζουν όλη νύχτα
θα σπάσουν πιάτα
οι πελάτες θα ρίχνουν χαρτούρα

Δυνατά κλαρίνα
σκεπάζετε τα μπουζούκια

εκτός έδρας τα καημένα
αγωνίζονται μέσα στην εξοχή

κι όλο νοσταλγούν το λιμάνι
τα καταγώγια
την Τρούμπα

Σαν τηλεφωνικός κατάλογος
τα περιεχόμενα
της μεγάλης ανθολογίας

Δίπλα στο Λειβαδίτη
κάθεται ο Λειβαδάς
Κοντά στο Ρίτσο
στήνεται ο Ριτσώνης

Με τέτοιο τρόπο
(στις τελευταίες σελίδες)
κάποιοι άγνωστοι σφαντάζουν
και κορδώνονται
δίπλα στους δοξασμένους

ΚΗΔΕΙΑ

Χρίστος Φούντος

Πάει ο Φούντος
πέθανε

τον φουντάρισαν
σε βαθύ τάφο

Ποιηματάκια
σαν τσαρδάκια
στεγάζουν κι απόψε
τη γυμνή μοναξιά μου

ΒΙΤΣΙΟ
video - DVD
αξεσουάρ στο πατάρι

Σαδιστές, μαζοχιστές
έρχονται και ψωνίζουν

πληρώνουν για να βλέπουν
παίρνουν και εργαλεία

ακριβή η μπουτίκ

Θέλει χρήμα
για να γίνεις Φον Μάζοχ
για να γίνεις Μαρκήσιος

Ήταν ο αέρας
που κούναγε τα πόδια
της κατσαρίδας

είχε ψοφήσει
εδώ και μια βδομάδα

Και τα φτερά της σκόρπια
φτερά στον άνεμο

Λίγα τ' αγάλματα
μπρος στο Πανεπιστήμιο

φτερουγίζουν πολλά περιστέρια

δε βρίσκουν κεφάλι
για να καθίσουν

Είσαι καλή
γι' αυτό σου πλέκω το εγκώμιο

είσαι όμορφη
γι' αυτό και σε θαυμάζω

αλλά είσαι κι άστατη

σε ζηλεύω
σε βρίζω

Σου λέω παλιόλογα
και γκρεμίζω το άγαλμά σου

Κάνε μου σινιάλο
δεν αντέχω άλλο

Χωρίς πυροσβεστήρα
πολεμά η μοναξιά μου
τη φλογερή σου ομορφιά

Με πλησιάζει το κορμί σου
και η φωτιά
αρχίζει να φουντώνει

για χάρη σου
θα γίνουν κάρβουνο
τα διψασμένα μου δέντρα

Γιατί γουργουρίζεις
περιστεράκι ;

απ' τη μεγάλη σου χαρά
απ' τη μεγάλη σου πείνα ;

Προσπαθώ να σταματήσω το χρόνο
κι όλο απλώνω το χέρι

εύκολα μου ξεφεύγει

γλιστρά γρήγορα
σαν αέρας
ανάμεσα απ' τα δάχτυλά μου

Το κορμί του εργένη
στον τάφο
κι όλο το νοικοκυριό
ριγμένο στα σκουπίδια

Παρατημένο λεωφορείο
τώρα έγινες κοτέτσι

χωρίς ρόδες
χωρίς μηχανή
σκουριάζεις μέσα στα χωράφια

οι κότες δε θέλουν ταξίδια
κάνουν ήσυχα τα αυγά τους
πάνω στα παλιά καθίσματα

Σώθηκε το ούζο
τώρα καταφέρνω
και μεθώ
μόνο με τα ρεμπέτικα

πλατεία

Ντούρου ντούρου
στην πλατεία Κουμουντούρου,
έλεγε το μόρτικο τραγούδι

φαίνεται πως παλιά
εκεί σύχναζαν
λεβέντες ντούροι

βλάμηδες του Ψυρρή
μάγκες τραγουδιστάδες

Κι εγώ συχνά πηγαίνω
στην όμορφη πλατεία
κι όταν είμαι ντούρος
σιγανά το μουρμουρίζω

Είσαι μια γυναίκα καράβι
που με ταξιδεύει
στις χώρες του έρωτα

Πόσες φορές πρέπει να γράψω
αυτό το ποιηματάκι
για να το πάρω απόφαση

τριάντα χρόνια το δουλεύω
καμιά μορφή του δεν αξίζει

Πώς να δέσει μια ιδέα
όταν στο τέλος διαλύεται
και μένουν μονάχα οι λέξεις;

Είναι συνομιλία τα φιλιά
κουβεντιάζουν οι γλώσσες
κουβεντιάζουν τα χείλια

Λίγα σπασμένα ξύλα
πάνω στην αμμουδιά
μια σκουριασμένη μηχανή
ριγμένη στα βράχια
είναι η ανάμνηση της όμορφης βάρκας

την τσάκισε το κύμα του Νοέμβρη
όταν η θάλασσα φούσκωσε απότομα
και ξέσπασε γεμάτη λύσσα

δάσος

Ψήλωσαν τα δέντρα
κι έκρυψαν τα σπίτια

τώρα απ' το παράθυρό μου
βλέπω μονάχα ουρανό

στη χειμερινή κολυμβήτρια

Κυρά Γεωργία σε φυλάκισαν
και χάθηκαν από την παραλία

τόσους χειμώνες κολυμπούσες
μέσα στην παγωμένη θάλασσα
και είχες φίλους σου τους γλάρους
που κούρνιαζαν πάνω στα βράχια

κανείς δε σε θυμάται πια
κλεισμένη στο τρελοκομείο

εκεί σε κλείσαν τα αχάριστα
και άκαρδα παιδιά σου

Γιατί σκοτώνεις το παιδί σου
Λάιε;
Γιατί το παραδίνεις για σκότωμα
Ιοκάστη;
Γιατί πλαγιάζεις με τη μητέρα σου
Οιδίποδα;
Γιατί πλαγιάζεις με το Χρύσιππο
Λάιε;

Τόσες μαζεμένες ύβρεις

και τώρα οι Θεοί
ψηλά στον Όλυμπο
ετοιμάζουν τα βέλη τους

θα ρίξουν πολλά βόσανα
στους φουκαράδες
που κατοικούν στη Θήβα

Στην πόρτα του παπουτσαδίκου
σαν κράχτης
περιμένει η όμορφη πωλήτρια

αμέσως τα πόδια μου
παίρνουν φωτιά
Τρέχουν να την συναντήσουν
για να τους κάνει πρόβες

Μικρά τεφτέρια
παλιά τριμμένα
σαν κουρελάκια
έγιναν κατάλυμα των στίχων
που κινδυνεύουν να ξεχαστούν

Ξεκινά η ζωή
μέσα στον έρωτα

κι ύστερα φεύγει
μέσα σε μια μελαγχολία

Τζιτζικα
καλλιτέχνη του καλοκαιριού
όσο κρατά η ζέστη
θ' ακούμε τα τραγούδια σου

Αποχαιρετισμός του καλοκαιριού
είναι αυτή η τελευταία βόλτα
στη γραφική παραλία

βόλτα μελαγχολική
πριν απ' το γυρισμό
στη λυπημένη πόλη

γλέντια στο Αίγιο
Σε μια κολώνα η ταμπέλα
έγραφε για το πανηγύρι

ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ
Μπουζούκι
Γιώργος Δράμαλης

Συνέχεια κλαίς τα ντέρτια σου
επάνω στο μπουζούκι

καλά να πάθεις Δράμαλη μεμέτη
που ήθελες να πατήσεις το Μωριά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 7 Ένα ποίημα πετιέται στα σκουπίδια... (1976)
Είμαστε διαλυμένοι
- 8 Όταν πίνεις
- 9 Κοιτάζω στο μπακάλικο
- 10 Οι χωριάτες πεθαίνουντας
- 11 Θα πάρω από το σπίτι μου
Βαριά κοιμούνται οι πεθαμένοι
- 12 Πάνω στο τραπέζι του μπαρ
Διαβάζοντας ένα βιβλίο
- 13 Έλεγε ο σοφός παππούς... (1977)
- 14 Έκλεισε το μουσείο... (1978)
Τελειώνοντας το ποίημα... (1981)
- 15 Πανηγύρια... (1982)
Ο έρωτας
- 16 Εργοτάξιο... (1983)
Ξηρασία
- 17 Τα δυο μονοπάτια
Νταμάρι... (1984)
- 18 Πληρώνεις λίγα
Φτωχό σοκάκι... (1985)
- 19 Πάνω στη χειρολαβή του τρόλεϊ
Δρόμος στενάχωρος παλιός... (1986)
- 20 Ξεκουρδίστηκε η κιθάρα
Αυτά τα καράβια... (1987)

- 21 Δεν κολλούν τα συμπαράλια
Άλλα καράβια
- 22 Αδέσποτοι σκύλοι
Παλιά ήμουν καράβι... (1988)
- 23 Κουράστηκε το δέντρο στο φυτώριο
Είμαι αλλεργική στο χώμα
- 24 Το μαχόμενο τραγούδι
Έσπασες το καρπούζι μου... (1989)
- 25 Με τρομερές φωτογραφίες
Σου τα αντιγράφω
- 26 Δεν είναι δικά του παιδιά
- 27 Στο ζωγάφο... (1990)
- 28 Για τα στηθάκια
Ξέχνα τα μεγάλα ποιήματα... (1991)
- 29 Ο ζητιάνος με το κασετόφωνο
Τοίχοι χωρίς συνθήματα
- 30 Με δεμένα πόδια
Κοίταζα τα χελιδόνια
- 31 Κλειστή η Ενοριακή Αγάπη
Ο κηπουρός σε ποτίζει... (1992)
- 32 Μηχανικός στη Δημαρχία
Με τετράστιχα μουρμουρίζω
- 33 Μάσαγαν και φιλιόντουσαν
Άλλο σαμάρι
- 34 Εσύ φτιάχνεις τις τουλούμπες
Γκρέμισαν το στενάκι... (1993)
- 35 Βάζω ημερομηνίες

- Μες στο κρύο ο κουλουρτζής
36 Όλη τη μέρα στο δωμάτιο
37 Γεμάτες ψάρια... (1994)
38 Χρειάστηκε να πιω πολύ κρασί... (1997)
Απότομα πιάσαν βροχές
39 Το ούζο
40 Τώρα καινούργιοι στίχοι
Στα σκαλιά της μεγάλης βίλας
41 Εκατό χιλιάδες αμοιβή... (1998)
Αμόλησε την κουτσουλιά... (1999)
42 Γκρέμισαν το στενάκι
Είπε η μοναξιά... (2000)
43 Σίγουρος για την ομορφιά του
44 Κάποιοι ποιητές νομίζουν
Μόλις εγκαταλείψεις την εξοχή
45 Γραφείο τελετών... (2001)
46 Τα ποιήματα καμιά φορά ψηλώνουν
Έχει πάρκινσον ο λούστρος
47 Φτωχική συλλογή
48 Άπλωσε το χέρι
49 Λυγίζεται το πράσινο σκουλήκι
Αυτό το ποίημα
50 Πόδια ανάλαφρα , γερά... (2002)
51 Βιάζονται τα ποιήματα
Ξοφλημένα ντομάτα
52 Για να μην παρεξηγηθώ
53 Βαριά πενιά

- Την ώρα που περπατούσε
54 Τουρίστας στο Σούνιο
55 Πολυκατοικία
56 Άρχισε η βροχή
Καλοκαιρινή ταβέρνα... (2003)
57 Περιβόλι
58 Φωλιάζουν οι αναμνήσεις
Μικρό λεμόνι
59 Αναστατώνεις τους άντρες
60 Εργαστήριο τυροπιτών
61 ΟοοοοΟ
62 Εξοχή
63 Δωδεκάστιχο για μελιτζάνες
64 Μου φαίνονται λίγες
Η βροχή
65 Μια νταμιτζάνα τσίπουρο
66 ΚΡΑΣΙ ΜΑΡΪΚΟ... (2004)
67 Στον ίδιο πάγκο
68 Η ομοφυλοφιλία
69 Γούσταρες το τυρί
70 Εκκλησιάκι προκάτ
71 Στο κουρεμένο τρίγωνό σου
72 Ταμπέλες στον Κορινθιακό
73 Μια κούπα
74 Αφανιστήκαν τα καμένα ξύλα... (2005)
Οι τσιγγάνοι παίζουν κλαρίνο
75 Κι αυτή την Καθαρή Δευτέρα

- 76 Εδώ τελειώνει η Φυλής
Ιδρωμένος έρωτας
- 77 Πόσοι έχουν ναυαγήσει
Συμφεροντολόγες
- 78 Είναι καθαρή
- 79 Μόνο για λίγο χρόνο
Ζωγράφος και ποιητής
- 80 Στα αναμμένα κάρβουνα
Πόσο εύκολα
- 81 HOTEL ÉTOILE
- 82 Τρέχουν και ξεφαντώνουν... (2006)
- 83 Δίπλα στο ογκολογικό
Ψηλά στον τοίχο
- 84 Φανοποιΐα βαφές
- 85 Στην 3ης Σεπτεμβρίου
- 86 Άσπρα σπίτια αραγμένα
Δεν ψώνισαν τ' αγγούρια
- 87 Δυο ορχήστρες
- 88 Σαν τηλεφωνικός κατάλογος
- 89 Κηδεία... (2007)
Ποιηματάκια
- 90 Βίτσιο
- 91 Ήταν ο αέρας
Λίγα τ' αγάλματα
- 92 Είσαι καλή
Κάνε μου σινιάλο
- 93 Χωρίς πυροσβεστήρα

- 94 Γιατί γουργουρίζεις;
Προσπαθώ να σταματήσω το χρόνο... (2008)
Το κορμί του εργένη
- 95 Παρατημένο λεωφορείο
Σώθηκε το ούζο
- 96 Πλατεία
- 97 Είσαι μια γυναίκα καράβι
Πόσες φορές πρέπει να γράψω
- 98 Είναι συνομιλία τα φιλιά
Λίγα σπασμένα ξύλα
- 99 Δάσος... (2009)
Στη χειμερινή κολυμβήτρια
- 100 Γιατί σκοτώνεις το παιδί σου... (2010)
- 101 Στην πόρτα του παπουτσάδικου
Μικρά τεφτέρια
- 102 Ξεκινά η ζωή... (2011)
Τζιτζικα
- 103 Αποχαιρετισμός του καλοκαιριού
- 104 Γλέντια στο Αίγιο

(Η κατάταξη των ποιημάτων
είναι περίπου χρονολογική)

Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «151 ΠΟΙΗΜΑ
ΤΑ» ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΡΙΤΣΩΝΗ ΣΤΟΙΧΕΙΟ
ΘΕΤΗΚΕ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΟ
ΦΑΣΜΑ Μ.Π. ΚΑΠΕΝΗ ☞ ΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΣΕ ΧΑΡΤΙ CHAMOIS 100 ΓΡΑΜΜΑΡΙΩΝ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΤΟΥ Ν.
ΖΩΡΖΟΥ ☞ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ
LIBRO D'ORO ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 2011
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ☞ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΕΞΩ
ΦΥΛΛΟΥ ΚΑΙ Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟ
ΣΗΣ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΡΙΤΣΩΝΗ

Ωραία σύννεφα οι στίχοι
ψηλά στον ουρανό
ρίχνουν σκιές
στο βουνό της μοναξιάς μου